

186

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 29 lipca 1981 r.

w sprawie Warszawskiego Krzyża Powstańczego.

Na podstawie art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 1981 r. o ustanowieniu Warszawskiego Krzyża Powstańczego (Dz. U. Nr 18, poz. 85) Rada Państwa stanowi, co następuje:

§ 1. 1. Wnioski o nadanie Warszawskiego Krzyża Powstańczego przedstawiają Radzie Państwa w zakresie określonym w art. 3 ust. 1 ustawy:

- 1) Minister Obrony Narodowej,
- 2) Minister Spraw Zagranicznych,
- 3) Zarząd Główny Związku Bojowników o Wolność i Demokrację.

2. Wnioski sporządzane są na drukach ustalonych przez Kancelarię Rady Państwa.

3. Wnioski nie wymagają uzyskania opinii wojewódzkich komisji odznaczeń państwowych.

§ 2. Warszawski Krzyż Powstańczy nadawany będzie z okazji:

- 1) rocznicy Powstania Warszawskiego,
- 2) Dnia Zwycięstwa.

§ 3. Warszawski Krzyż Powstańczy nosi się na lewej stronie piersi po Wielkopolskim Krzyżu Powstańczym.

§ 4. W zakresie nie uregulowanym niniejszą uchwałą stosuje się przepisy uchwały Rady Państwa z dnia 6 stycznia 1977 r. w sprawie szczegółowych zasad oraz trybu nadawania orderów i odznaczeń (Monitor Polski Nr 2, poz. 12) oraz uchwały Rady Państwa z dnia 6 stycznia 1977 r. w sprawie opisu odznak orderów i odznaczeń oraz sposobu ich noszenia (Monitor Polski Nr 2, poz. 13).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

187

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 3 sierpnia 1981 r.

w sprawie wynagradzania osób powołanych na kierownicze stanowiska państwowe przez Radę Państwa.

Na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie osób powołanych na kierownicze stanowiska państwowe przez Radę Państwa ustala się w następującej wysokości:

Lp.	Stanowisko	Kwota miesięczna w zł	
		wynagrodzenia zasadniczego	dotatku funkcyjnego
1	Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prokurator Generalny PRL, Szef Kancelarii Rady Państwa, Wiceprezes Najwyższej Izby Kontroli	17.000	8.000
2	Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Prezes Sądu Najwyższego, Zastępca Prokuratora Generalnego PRL, Prezes Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk, Główny Inspektor Pracy	14.000	4.500
3	Wiceprezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, Wiceprezes Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk, Zastępca Głównego Inspektora Pracy	12.500	4.000

§ 2. Osobom zajmującym kierownicze stanowiska państwowe może być przyznane wyjątkowe ryczałtowe w wysokości 3.000 zł z tytułu stałej dodatkowej pracy w charakterze nauczyciela akademickiego w szkole wyższej albo pracownika naukowego w instytucie naukowym lub naukowo-badawczym, jeżeli osoby te posiadają tytuł profesora zwyczajnego lub profesora nadzwyczajnego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1981 r., z tym że w stosunku do Prezesa Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk oraz wiceprezesów Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk obowiązuje od dnia 1 października 1981 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. Z. Tomul

188

UCHWAŁA Nr 156 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 sierpnia 1981 r.

w sprawie wzmocnienia walki ze spekulacją.

W celu ochrony interesów konsumentów, intensyfikacji i usprawnienia walki ze spekulacją i jej źródłami oraz organizowania i kontrolowania działalności antyspekulacyjnej — do czasu ustawowego uregulowania walki ze spekulacją — Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Krajową Nadzwyczajną Komisję do Walki ze Spekulacją oraz wojewódzkie nadzwyczajne komisje do walki ze spekulacją.

2. Krajowa Nadzwyczajna Komisja do Walki ze Spekulacją, zwana dalej „Komisją Krajową”, jest koordynacyjnym i opiniodawczym organem Rady Ministrów.

3. W miastach i gminach określonych przez wojewodów mogą być również powoływane terenowe nadzwyczajne komisje do walki ze spekulacją.

4. Komisja Krajowa wytycza działalność wojewódzkich nadzwyczajnych komisji do walki ze spekulacją, zwanych dalej „komisjami wojewódzkimi”, i terenowych nadzwyczajnych komisji do walki ze spekulacją, zwanych dalej „komisjami terenowymi”, oraz kontroluje ich pracę.

§ 2. Do zadań Komisji Krajowej należy:

- 1) inspirowanie, koordynowanie i kontrolowanie działalności antyspekulacyjnej naczelnych i centralnych organów administracji państwowej,
- 2) organizowanie przedsięwzięć antyspekulacyjnych o zasięgu międzyresortowym lub międzywojewódzkim,
- 3) dokonywanie oceny stosowania przepisów w zakresie zwalczania działalności spekulacyjnej oraz przedstawianie w tych sprawach wniosków właściwym organom państwowym,
- 4) analizowanie przyczyn naruszenia przepisów dotyczących cen, obrotu towarowego, magazynowania i transportu artykułów rynkowych,
- 5) ustalanie zasad i środków intensyfikacji działań kontrolnych, zmierzających do zwalczania zjawiska spekulacji oraz jego źródeł i przyczyn,
- 6) inicjowanie działań zapobiegających traktowaniu spekulacji jako podstawowego źródła egzystencji poszczególnych osób lub środowisk,
- 7) współdziałanie w zwalczaniu spekulacji i źródeł jej powstawania z organizacjami społecznymi, a w szczególności ze związkami zawodowymi, organizacjami kobiecymi, organizacjami konsumentów,

8) inne sprawy określone w przepisach szczególnych lub zlecone przez Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Do zadań komisji wojewódzkich oraz komisji terenowych należy realizowanie na terenie ich działania zadań wynikających z przepisów § 2, a w szczególności:

- 1) inspirowanie, organizowanie i kontrolowanie poczynań antyspekulacyjnych na terenie objętym zakresem działania komisji,
- 2) współdziałanie z komitetami kontroli społecznej, organami kontroli państwowej i społecznej,
- 3) opracowywanie i przedstawianie wojewodzie (prezydentowi, naczelnikowi) i innym organom oraz instytucjom wniosków dotyczących usuwania przyczyn i źródeł spekulacji oraz intensyfikacji i doskonalenia działalności profilaktycznej i kontrolnej w tym zakresie,
- 4) inicjowanie społecznej kontroli przestrzegania cen i innych działań zapobiegających spekulacji,
- 5) analizowanie i ocena działalności organów sprawujących kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących cen i obrotu rynkowego, w tym także cen żywności w obrocie targowiskowym,
- 6) wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów prawa oraz wytycznych Komisji Krajowej.

§ 4. 1. Komisje współdziałają z organami prokuratury i innymi organami państwowymi zajmującymi się problemami zwalczania spekulacji.

2. Komisje organizują współdziałanie organów państwowych w zakresie kontroli przestrzegania przepisów antyspekulacyjnych.

3. Komisje współdziałają ze związkami zawodowymi i innymi organizacjami społecznymi w sprawach zwalczania spekulacji.

§ 5. 1. Przewodniczący Komisji Krajowej przedstawia Radzie Ministrów okresowe sprawozdania z działalności Komisji oraz wnioski w sprawach zapobiegania i zwalczania spekulacji.

2. Przewodniczący Komisji Krajowej współdziała z Przewodniczącym Operacyjnego Sztabu Antykryzysowego oraz Przewodniczącym Komisji Koordynacyjnej do Spraw Umocnienia Praworządności i Przestrzegania Porządku Publicznego.